

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **K.Č.**
zastoupený advokátkou Mgr. Barbarou Wilczkovou,
sídlem Masná 1324/1, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 52736/2019 ze dne 3. 9. 2019, o dopravním přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 52736/2019 ze dne 3. 9. 2019 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 600 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Barbary Wilczkové, advokátky sídlem Masná 1324/1, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 5. 11. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3. 9. 2019, č. j. MSK 52736/2019, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Havířov (dále jen „MmH“) ze dne 7. 3. 2019, č. j. MMH/87598/2018-15, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 9. 2018 (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit z nevědomé nedbalosti tím, že dne 6. 8. 2018 v 11:05 hod. v obci Havířov, část Město, na ulici Mánesova, jako řidič motorového vozidla Seat Toledo, RZ X, neoprávněně stál v úseku platnosti přenosné svislé dopravní značky B 28 „Zákaz zastavení“ s dodatkovou tabulkou E 13 s textem „6. 8. 18“ a „11-14 h“. Tímto svým jednáním měl žalobce z nedbalosti porušit ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále byl žalobce zavázán k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě předně namítá, že nebyla zohledněna specifická situace, v jaké se ocitl, když své vozidlo zaparkoval na parkovišti na ul. Mánesova v Havířově, kam však dojel z jednosměrné ulice Rossenbergových. K argumentaci žalovaného, že je nemožné, aby si žalobce přenosné dopravní značky nevšiml, když své vozidlo zaparkoval na parkovacím místě hned vedle této přenosné dopravní značky, a ačkoliv tato byla otočena k vozidlu žalobce zadní části, bylo jeho povinností se přesvědčit, vedle jakého dopravního značení zastavil, žalobce uvádí, že žalovaný zcela přehlíží fakt, že žalobce bydlí na ulici Husova, ke které je přístup vozem pouze z ulice Mánesové jednosměrnou ulicí Sv. Čecha, kdy odbočka na tuto ulici je daleko od umístění předmětného přenosného dopravního značení, a výjezd z místa bydliště žalobce je jedinečně jednosměrnou ulicí Rossenbergových, která končí na ulici Mánesové zhruba uprostřed předmětného parkoviště. Žalobce tedy vjezdem na ulici Mánesovou vždy míjel předmětné přenosné dopravní značení v protisměru. Žalobce dále namítá, že se žalovaný vůbec nezabýval jeho námitkou, že svislé dopravní značení by mělo být umístěno tak, aby bylo pro všechny účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které je určeno, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné, ačkoliv MmH ve svém rozhodnutí sám dospěl k závěru, že viditelnost předmětných dopravních značek z ulice Rossenbergových byla ztížena, když dopravní značky byly umístěny tak, aby byl jejich význam viditelný z ulice Mánesova. Žalobce má za to, že přechodné dopravní značení bylo pro mnoho účastníků silničního provozu nedostatečně viditelné, neboť se jedná o nestandardní situaci, kdy k parkovišti je možno přijet i z jiné strany, než z ulice, při které se dopravní značení nachází.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 23. 1. 2020 navrhuje zamítnutí žaloby a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný k námitkám

žalobce uvedl, že bral v potaz i trasu, kterou žalobce uvedl, a i tak dospěl k závěru, že s ohledem na uvedené okolnosti žalobce musel dopravní značení zaregistrovat. K námitce žalobce týkající se umístění a viditelnosti dopravního značení žalovaný uvádí, že se jedná o obecnou námitku, a že projednával přestupek žalobce s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu. Žalovaný má za to, že dopravní značení bylo umístěno viditelně, na konci i na začátku úseku platnosti v obou směrech pozemní komunikace. Co se týče výjezdu z ulice Rossenbergových na ulici Mánesova dle žalovaného lze z přiložených podkladů ve spise vyvodit, že se jedná o krátký úsek, kde lze zřetelně vidět na dopravní značení, vedle kterého žalobce zaparkoval.

IV. První rozhodnutí krajského soudu, kasační stížnost a vyjádření žalobce

4. Krajský soud ve věci rozhodl dne 24. 6. 2021 rozsudkem č. j. 59 A 18/2019-21 tak, že napadené rozhodnutí zrušil. V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že se žalovaný náležitě nevypořádal s argumentací žalobce a nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce dle krajského soudu v předchozím řízení předestřel věrohodnou skutkovou verzi, již se měl žalovaný náležitě zabývat, nikoli ji bez dalšího prohlásit za nemožnou. Dle krajského soudu žalobce mohl na parkoviště přijet tak, jak po celou dobu řízení tvrdil, přesto se žalovaný tímto tvrzením nevěnoval a neprováděl žádná další zjištění za účelem ověření viditelnosti umístěného dopravního značení za okolností popsanych žalobcem. Krajský soud tak s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021 č. j. 8 As 380/2018-31, žalovanému vytkl, že bez dalšího prohlásil tvrzenou skutkovou verzi žalobce za nemožnou, aniž se s ní vypořádal. Takový postup nelze dle krajského soudu aprobovat. Zavázal proto žalovaného, aby se v dalším řízení zabýval žalobcem tvrzenými skutkovými okolnostmi a vyhodnotil, zda na jejich základě lze bez důvodných pochybností dospět k závěru o viditelnosti umístěného dopravního značení.
5. Žalovaný uvedený rozsudek napadl kasační stížností.
6. Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 31. 8. 2022, č. j. 6 As 253/2021-19, rozsudek krajského soudu zrušil. Uvedl, že *„mezi účastníky řízení vůbec nebyl sporný skutkový stav věci, který by stěžovatel byl povinen v dalším řízení zjišťovat či jakkoli doplňovat, včetně provádění doplňujícího dokazování. Není zřejmé, jaké další okolnosti by měl stěžovatel v dalším řízení zjišťovat. Po celou dobu řízení je spor mezi účastníky řízení veden toliko v rovině právního hodnocení zjištěného skutkového stavu, tj. zda za daných skutkových okolností žalobce mohl a měl dopravní značení vidět (případně je zkontrolovat a přesvědčit se o něm) a zda svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku. Krajský soud tak v dalším řízení bude povinen v tomto ohledu zjištěný skutkový stav vyhodnotit, včetně správnosti a zákonnosti závěrů správních orgánů, zda se žalobce dopustil vytýkaného přestupku.“*
7. Žalobce následně ve vyjádření ze dne 4. 10. 2022 uvedl, že v létě 2022 již byly při blokovém čištění komunikace na ul. Mánesově značky umístěny již při průjezdu ul. Rossenbergových. Zopakoval, že v roce 2018 nebylo dopravní značení umístěno v souladu s § 2 vyhl. č. 294/2015 Sb. Žalobce zaparkoval u značky v noci a značka byla k němu otočená zadní stranou. V logice žalované není jasné, zda by se přestupku dopustil i řidič vedle stojícího auta, který si značky rovněž mohl povšimnout, protože mezi ním a značkou bylo při zaparkování volné místo (na němž posléze zaparkoval žalobce). Má zato, že nelze po žádném z účastníků silničního provozu požadovat, aby se řídil značkou, která pro něj není viditelná.

V. Posouzení věci soudem

8. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: MmH jako správnímu orgánu prvního stupně došlo dne 4. 9. 2019 Oznámení Městské policie Havířov (dále jen „Oznámení“), o podezření ze spáchání přestupku žalobcem, jehož se měl dopustit dne 6. 8. 2018 v 11:05 hod. na parkovišti na ulici Mánesova v obci Havířov-Město, naproti č. or. 12, kdy se svým vozidlem neoprávněně stál v úseku platnosti přenosné svislé dopravní značky B 28 „Zákaz zastavení“ zde umístěné z důvodu blokového čištění komunikace. Řidič se u vozidla nenacházel, a proto bylo na vozidlo umístěno vyrozumění pro nepřítomného řidiče o dopravním přestupku. K Oznámení je přiložena fotodokumentace, Vyrozumění pro nepřítomného řidiče dopravního přestupku ze dne 6. 8. 2018, vytištěná mapa místa spáchání přestupku se zákresem, Karta vozidla žalobce, Výpis z evidenční karty řidiče. Dne 8. 8. 2018 se žalobce dostavil na Městskou policii Havířov a vyjádřil nesouhlas s přestupkem s tím, že vjel z ulice Rossenbergových přímo na protější parkoviště na ul. Mánesova a svislé přenosné dopravní značení neviděl a ani vidět nemohl. MmH vydal dne 30. 11. 2018 Příkaz č. j. MMH/87598/2018-6, jímž uznal žalobce vinným z výše vymezeného přestupku a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč. Žalobce proti tomuto příkazu podal včasný odpor, a proto MmH nařídil na den 6. 2. 2019 ústní jednání, jehož se zúčastnil žalobce se svým zmocněncem a jako svědek rev. inp. V. H. Žalobce u jednání opětovně uvedl, že vždy na toto parkoviště žalobce přijížděl ulicí Rossenbergových, že žádnou značku neviděl, že zaparkoval na daném místě v noci, a že není povinností řidiče na běžném parkovacím místě dohledávat umístěné přenosné dopravní značení. Dopravní značení mělo být dle žalobce umístěno viditelně ze všech směrů, na které se k parkovišti dojíždí. Dle sdělení Technických služeb Havířov a.s. vyžádaného ze strany MmH bylo předmětné dopravní značení instalováno na dané místo dne 20. 7. 2018. MmH následně vydalo rozhodnutí ze dne 7. 3. 2019, č. j. MMH/87598/2018-15, jímž uznal žalobce vinným z výše vymezeného přestupku, uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a dále žalobce zavázal k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. MmH vycházel ze spisového materiálu Městské policie Havířov, a to z Oznámení, fotodokumentace, situačního nákresu, výpovědi obviněného a svědka při ústním jednání ze dne 6. 2. 2019 a sdělení Technických služeb Havířov a.s. MmH dospěl k závěru, že dopravní značka byla viditelná, nebyla ničím zakrytá a žalobce musel dokonce i při zcela minimálním stupni pozornosti dopravní značku vidět, když zaparkoval na prvním parkovacím místě zleva předmětného parkoviště a jel tedy bezprostředně kolem této dopravní značky, a po vystoupení z vozidla a odchodu z parkoviště musel kolem této značky těsně procházet. Dle MmH je pravdou, že pokud žalobce na parkoviště vjel z ulice Rossenbergových, pak z této ulice viditelnost významu dopravních značek byla ztížena, když dopravní značky byly umístěny, aby byl význam viditelný z ulice Mánesova. MmH však považuje za nepravděpodobné, že by žalobce nezjistil za období od instalace dopravních značek do dne spáchání dopravního přestupku, že je na daném místě nějaké omezení, když bydlí na ulici Husova, kde se vozidlem lze dostat pouze jízdou po ulici Mánesova a dále ulicí Mickiewiczova a Svatopluka Čecha. Je proto těžko uvěřitelné, že by žalobce alespoň jednou za toto období kolem dopravního značení nejel, když u ústního jednání uvedl, že na ul. Mánesova parkuje běžně, a i kdyby kolem vozidlem nejel, pak se o dopravním omezení mohl a měl dozvědět nejméně dne 5. 8. 2018. MmH tedy tvrzení žalobce o tom, že si dopravní značky nevšiml, neuvěřil, neboť nezískal žádné pochybnosti o tom, že ke skutku došlo, a námitky žalobce považoval za nedůvodné. K odvolání žalobce následně žalovaný svým rozhodnutím ze dne 3. 9. 2019, č. j. MSK 52736/2019, rozhodnutí MmH potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Žalovaný se zcela ztotožnil s hodnocením všech

aspektů ze strany MmH, a proto na jeho hodnocení ve svém rozhodnutí odkázal. Žalovaný dospěl ke stejnému názoru jako MmH, že si žalobce musel přenosného dopravního značení s ohledem na vzdálenost, v jaké vozidlo na místě stálo, všimnout, a měl se přesvědčit o tom, v působnosti kterého zákazového dopravního značení s vozidlem zastavil.

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
10. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
11. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
12. Žalobce ve své žalobě namítá, že správní orgány nepřihlédly ke specifické situaci, kdy přenosné dopravní značení nebylo dostatečně viditelné pro účastníky silničního provozu, kteří k předmětnému parkovišti přijeli z jednosměrné ulice Rossenbergových, když dopravní značky byly umístěny tak, aby byl jejich význam viditelný z ul. Mánesova. Žalobce má za to, že přechodné dopravní značení bylo pro mnoho účastníků silničního provozu nedostatečně viditelné, neboť se jedná o nestandardní situaci, kdy k parkovišti je možno přijet i z jiné strany, než z ulice, při které se dopravní značení nacházelo.
13. Podstatou projednávané věci je dle názoru krajského soudu skutečnost, zda žalobce ono přenosné dopravní značení vidět měl a mohl. Krajský soud předně uvádí, že žalobcova tvrzení jsou konzistentní a po celou dobu řízení před správními orgány stejná. Dle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, se svislé dopravní značky umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v odst. 30 rozsudku č. j. 1 As 264/2015-72 ze dne 9. prosince 2015, *„dopravní značení způsobílé zavázat řidiče k dodržení jeho obsahu je pouze takové, které je dobře čitelné, přehledné a nezaměnitelné s jiným a dává možnost se s jeho obsahem seznámit.“* Za situace, kdy nebyla vyvrácena skutková verze žalobce, že přijel na parkovací místo ze směru, z něhož nebylo možno vidět sdělovací část dopravní značky, je třeba uzavřít, že žalobce neviděl během řízení motorového vozidla značku, která mu byla určena, a ani ji vidět nemohl. Její nerespektování tedy nezavinil, a to ani z nevědomé nedbalosti. Nebyl povinen se seznamovat se značkou, která nebyla umístěna tak, aby pro něj byla viditelná v okamžiku, kdy jej měla zavazovat – tedy během jízdy. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v odst. 8 rozsudku č. j. 10 As 174/2019-29 ze dne 19. září 2019, je rozpor s požadavky, jaký na dopravní značení klade § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb. významný z hlediska posouzení viny v přestupkovém řízení.
14. Soud kategoricky odmítá úvahu žalovaného, že pokud žalobce dne 5. 8. 2018 zaparkoval vozidlo (kde zůstalo stát až do dne 6. 8. 2018) přímo vedle přenosného dopravního značení,

z jehož tvaru navíc bylo zřejmé, že se jedná o zákazovou značku, bylo na odpovědnosti žalobce a jeho opatrnosti zkontrolovat dopravní situaci a přesvědčit se, vedle jakého konkrétního dopravního značení zastavil. Žádná taková odpovědnost ani povinnost k opatrnosti z jakéhokoli právního předpisu neplyne. Jestliže dopravní značka ukládající povinnost řidiči není umístěna tak, aby její lícní část mohl řidič během jízdy vidět, nemá řidič povinnost po ukončení jízdy se ke značce pěšky vydávat a seznamovat se s jejím obsahem. Ostatně, i kdyby byl žalobce povinen se seznamovat se značkou, která byla k němu otočena rubovou částí, žalobce předestřel přijatelnou skutkovou verzi, že parkoval v noci, kdy si nemusel uvedené značky vůbec všimnout.

15. S ohledem na uvedené skutečnosti je žaloba důvodná, a proto krajský soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude tedy vycházet z toho, že se žalobce přestupku, který mu byl kladen v přestupkovém řízení za vinu, nedopustil. Neseznámení se s dopravní značkou totiž nezavinil ani z nevědomé nedbalosti.
16. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za čtyři úkony právní služby – a to převzetí věci, sepsí žaloby, sepsí vyjádření ke kasační stížnosti a vyjádření ze dne 4. 10. 2022 dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a čtyři režijní paušály po 300 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 16 600 Kč.
17. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To **neplatí**, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena.

Kasační stížnost je možno podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 26. 10. 2022

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce